

מְבַדָּה שְׂבָדָה אוֹתִי בּוֹדָה אוֹתוֹ

ספרים

שֵׁשׁ רָאִיתִי אֶת הַסּוֹס שֶׁבָּא לְשִׁתּוֹת
מִנְהַר הַזֶּהָב בְּשַׁפְתִּים כְּלִילוֹת
גַּם אֶת גְּבוּרֵי קוֹפְרֵפִילָד, לֵיל קִיץ וְהַדּוֹדָן פּוֹנֵס.
הָאֵם אֵלֹו
אֵינָן אֶלָּא חוֹמַת סְרוּב לְרֹאוֹת נִכּוּחָה,
צַעְצּוּעִים לְהַתְנַחֵם?
וּכְשֶׁכָּרַעְתִּי, מִצְּפוּנֵי רְחוּץ, בְּכֶפֶר הַפְּתוּחָה
בְּעֵידֵן הַחֹטָא וְעִנְשׁוֹ, אֹז
כְּשֶׁהַסְּפָרִים הִלְבִּישׁוּ אוֹתִי בְּבִגְדֵי
גְּבוּרָת שְׁמַעוּדֵי לֹא לְבִשְׁתִּי,
רָאשִׁיהֶן תַּחַת מְגַבְעוֹת מְשִׁי
וּלְצִדֵּן אֲדוֹנִים בְּשׁוּט וְאַבְרָקִים.
לֹא הִכְרַתִּי אֶת הַפּוֹעֲלִים בְּמִכְרוֹת הַפָּחַם,
לֹא אֶת צִ'טְרָלִי כּוֹכְבַת הַגִּלּוּי, וְאַנְטוֹנִיָּה
מַעוֹלָם לֹא הִיָּתָה שְׁלִי.

עַל־לִיּוֹת הַלְשׁוֹן – אֲנִי כּוֹפֶרֶת בָּכֶן,
הָאֵם אֵינֶנִּי אֲדוֹן לְחַיִּי?
הֵיִתְכֵן שְׁאוֹתֶר עַל נוֹכְחוֹתִי בְּאַהֲלֵי בְּלוּמְסִבְרִי, מוֹצֵצַת
לְצִד כְּבוֹד הַגְּבוּרָת סְכָרִיּוֹת חֲמִצְמִצוֹת?

מֶה שֶׁהִקְרוּ לִי הַסְּפָרִים הִיָּה בְּעֵצָם
בְּגֵד גּוֹף לִיצוֹר גּוֹף, מְבַדָּה
שְׂבָדָה אוֹתִי בּוֹדָה אוֹתוֹ,
אִם קָל יוֹתֵר לְחַשֵּׁף זֹאת עֲכָשׁוּ
בְּתֵם עוֹנֶת הַתְּרַבּוּת, כְּשֶׁהִיָּהֲרָה רוֹתַחַת
וְהָאֲמוּנָה בָּכֶם, דְּפִים בָּלִים,
נוֹשֶׁרֶת מַעֲלִי וּמוֹתִירָה אוֹתִי גְלוּמַת סֶתֶם.